

на тѣзи макарѣ човѣкъ издига волята си, която е паднала долу, и я поставя на мѣстото ѝ. Тримата сж умѣтъ, сърдцето и волята, които всѣкога трѣбва да бждатъ въ съгласіе. Когато двамата и тримата сж въ хармония, Богъ е срѣдъ тѣхъ, и работитѣ имъ се нареждатъ добре. Чуєте ли думитѣ „Азъ съмъ срѣдъ васъ“ — ще знаете, че Богъ ви говори. Илия чу тихия Божи гласъ въ себе си, който го запита: Какво направи, Илия? Той закри очитѣ си съ своята дреха и отговори: Господи, отъ ревностъ къмъ Тебе направихъ това престѣпление. Богъ му каза: Не е този пѣтътъ, по който можешъ да ми служишъ. Не е този пѣтътъ, по който Царството Божие може да дойде на земята. Следъ тѣзи думи дойде огнена колесница, която вдигна Илия и го занесе надъ облацитѣ. Духътъ на Илия влѣзе въ Елисея, който бѣше миролюбивъ, и той продължи неговата работа.

„Дето сж двама или трима, събрани въ мое име, тамъ съмъ Азъ срѣдъ тѣхъ.“ Този стихъ, преведенъ на вашъ езикъ, означава: Ако умѣтъ и сърдцето ви сж събрани въ мое име, и Азъ ще бжда между васъ; ако умѣтъ, сърдцето и волята ви сж събрани въ мое име, и Азъ ще бжда между васъ. Каквата работа започнете, като духовници, учители, управници, сждии, ще бжде благословена, защото всички богатства сж въ Бога.

Единъ евангелски проповѣдникъ ми разправяше, какво видѣлъ въ живота си. Единъ день, като се разхождалъ по улицитѣ, случайно погледналъ къмъ единъ отъ прозорцитѣ на една къща. Той видѣлъ една красива мома, съ такова свежо лице, че останалъ очуденъ. Никога въ живота си не срѣщалъ толкова хубава мома. Вгледалъ се той внимателно въ нея и забелязалъ, че предъ лицето ѝ имало нѣкаква червена завеса, отъ която падали лъчи, които се отразявали върху лицето на младата мома и ѝ предавали особена красота и свежестъ.

Не можете ли и вие, като младата мома, да турите такава завеса предъ лицето си, за да стане красиво и свежо? — Можете. Това е завесата на Божественния животъ. Всички имате тази завеса на прозорцитѣ си, но трѣбва да я използвате. Всѣки носи Божественото въ себе си, но едни го признаватъ, а други не го признаватъ. Който се осмѣли да признае, че Богъ живѣе въ него, че всичко, което му е дадено,